

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Odwrócony Szlak Lenina

czas trwania: 1 dzień, typ: piesza, liczba miejsc: 8, stopień trudności: średnia

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Rozpoczynamy w Palenicy Białczańskiej. Szlak prowadzi asfaltową Drogą O.Balzera wzdłuż Doliny Białki. Po 50 minutach dochodzimy do Wodogrzmotów Mickiewicza. Kilka metrów dalej napotykamy rozwidlenie szlaków. Zbaczamy z asfaltowej drogi i wybieramy szlak zielony. W tym miejscu rozpoczynamy bliska półtoragodzinny spacer Doliną Roztoki.

Warto na chwilę oderwać wzrok od okolicznych szczytów otaczających dolinę i zwrócić uwagę na stary las - niektóre drzewa liczą sobie nawet 300 lat. Przez cały czas towarzyszy nam szum Potoku Roztoka. Na rozwidleniu dalej kierujemy się zielonym szlakiem, by wspinać się wzdłuż największego wodospadu po polskiej stronie Tatr, Wielkiej Siklawy. Gdy dotrzemy do Wielkiego Stawu Polskiego skręcamy w prawo, droga zaprowadzi nas do najwyższej położonego schroniska w polskich Tatrach, gdzie można zatrzymać się i odpocząć.

Niebieski szlak zaprowadzi nas do przełęczy Zawrat. Po prawej stronie podziwiać możemy granie, przez które biegnie Orla Perć, po lewej jeziora w Dolinie Pięciu Stawów Polskich. Droga ze schroniska do przełęczy to ok. 2 godziny wspinaczki, jest to jednak zdecydowanie łatwiejsze i bezpieczniejsze podejście pod Zawrat, niż to do strony Hali Gąsienicowej.

Z Zawratu schodzimy Zawratowym Żlebem po lewej mijając Grań Kościelców, po prawej Orlą Perć. Po 1 godz. 30 min. docieramy do Czarnego Stawu Gąsienicowego, największego w Dolinie Gąsienicowej, następne 30 min. to dystans dzielący nas od Murowańca. Tam sugerowałabym krótki odpoczynek. Dalej niebieskim szlakiem dochodzimy do Przełęczy Między Kopami, wybieramy żółty szlak, który poprowadzi nas przez Dolinę Jaworzynki do Kuźnic, skąd busem możemy dojechać do Zakopanego.

Szlak prowadzący z Doliny Gąsienicowej przez Zawrat do Doliny Pięciu Stawów w 1952 nazwano Szlakiem Lenina.

Program wycieczki

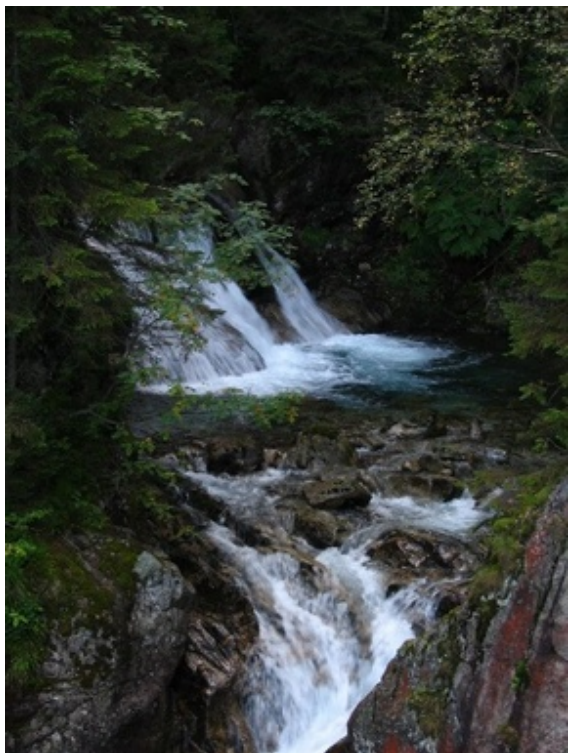
Zakopane

Wodogrzmoty Mickiewicza

Wodogrzmoty Mickiewicza to chyba jeden z najbardziej urokliwych wodospadów tatrzańskich. Toczy swe wody się u wylotu Doliny Rostoki, u stóp Wołoszynu, przy polanie ponad schroniskiem w Roztoce. Stanowi jakby zwieńczenie górnego biegu potoku Rostoka, mającego swoje źródła w Dolinie Pięciu Stawów, ponad kaskadami Siklawy. Wodogrzmoty nie mają takiej siły wody jak Siklawa, ale malowniczością na pewno ją przewyższają (choć Siklawie też nic nie brakuje). Z Mickiewiczem - poza nazwą nie mają nic wspólnego, nasz wieszcz nigdy tam nie był, ale gdyby się tam znalazł zapewne nie omieszczałby ich utrwalił w poezji,

Najprościej dotrzeć tam poprzez Łysą Polanę i Polanę Palenicę (autobusem PKS, lub busem), dalej ok. 45 minut na piechotę lub tramwajem konnym z Polany Palenicy.

49°14'03"N 20°05'15"E | na mapie:A

Rostoka

Dolina Rostoki

Dolina Rostoki jest odgałęzieniem Doliny Białki i dolnym przedłużeniem Doliny Pięciu Stawów. Ma ona długość ok. 4,5 km i powierzchnię ok. 7,0 km². Płynie przez nią potok Rostoka. Dolinę rozpoczynają Wodogrzmoty Mickiewicza, zaś od Doliny Pięciu Stawów oddziela ją wodospad Siklawa

Na wysokości 1370 m n.p.m. rozrasta się jeden z najlepiej zachowanych naturalnych lasów świerkowych, który wyżej przechodzi w bór limbowy poprzątkany modrzewiem; niektóre z drzew mogą liczyć 300, a nawet 400 lat. W dolinie wyraźnie widać ślady działalności lodowców: podcięte progami kotły, moreny boczne i środkowe. Szlak prowadzący doliną został oznakowany w 1899 roku.

49°13'25"N 20°04'05"E | na mapie:B

Dolina Pięciu Stawów

Wielka Siklawa, najpotężniejszy wodospad Tatr

Wielka Siklawa ma około 70 m wysokości i opada z progu o średnim nachyleniu 35 stopni. W obłokach pyłu wodnego, w pogodny dzień słońce zapala kolorowe tęcze, ale wodospad imponuje najbardziej w czasie ulewnego deszczu...

49°12'47"N 20°02'35"E | na mapie:C

Zakopane

Schronisko PTTK w Dolinie Pięciu Stawów Polskich

Historia schroniska sięga roku 1876, kiedy to z inicjatywy Towarzystwa Tatrzańskiego przekształcono stojący w Dolinie Pięciu Stawów szałas pasterski w pierwsze schronisko. Użytkowane w lecie, zimą niszczało. Remonty budynku były dość kosztowne, dlatego w 1896 roku rozpoczęto budowę nowego schroniska, prace zakończono trzy lata później.

Schronisko cieszyło się dużą popularnością, dlatego często poddawane było modernizacji. W czasie I wojny światowej zostało zdewastowane, jednak przy pomocy Kompanii Wysokogórskiej Wojska Polskiego szybko wróciło do dawnej świetności. W 1924 roku PTTK postanowiło je udoskonalić. Budowa trwała siedem lat. W 1933 roku budynek powiększono tak, że mogło w nim nocować o połowę więcej turystów niż dotychczas. W schronisku organizowano obozy Polskiego Związku Narciarskiego.

II wojna światowa oszczędziła schronisko, jednak w 1945 roku zniszczył je pożar. Z inicjatywy państwa Krzeptowskich nad Pięcioma Stawami stanął nowy drewniany budynek, obecnie mieści się tam strażnicówka Tatrzańskiego Parku Narodowego. Schronisko powstało z gruzów po raz piąty i szczęśliwie stoi do dziś. Budynek położony jest na wysokości 1670 m n.p.m., jest to więc najwyżej położone schronisko górskie w polskich Tatrach. Niezmiennie cieszy się dużą popularnością turystów, dlatego planując w nim nocleg, należy dokonać wcześniej

telefonicznej rezerwacji lub poprzez formularz rezerwacji zamieszczony na stronie internetowej. Schronisko jest doskonałą bazą wypadową na wiele tatrzańskich szlaków.

49°12'50"N 20°02'59"E | na mapie:D

Zakopane

Zawrat 2159 m n.p.m.

Jest to jedna z najsłynniejszych i najtrudniejszych do zdobycia przełęczy po polskiej stronie Tatr.

Istnieją trzy szlaki prowadzące na Zawrat: od strony Świnicy, od Doliny Pięciu Stawów i najtrudniejsze podejście od Hali Gąsienicowej. Przełęcz jest początkiem Orlej Perci.

Zawrat po raz pierwszy zdobyli latem 1842 roku Jakub Krauthofer i Jan Para, zaś pierwsze zimowe wejście miało miejsce 21 stycznia 1894 roku, a dokonali go Jan Grzegorzewski i Bartłomiej Obrochta.

49°13'11"N 20°01'00"E | na mapie:E

Zakopane Czarny Staw Gąsienicowy

W Dolinie Gąsienicowej znajduje się 21 stawów o różnej wielkości i głębokości. Tym najbardziej znanym i najczęściej odwiedzanym, a przede wszystkim największym w dolinie jest Czarny Staw Gąsienicowy zajmujący powierzchnię 17,79 ha. Leży na wysokości 1620 m n.p.m. i w najgłębszym miejscu mierzy 51 m. Czarny odcień wody w stawie spowodowany jest sinicami porastającymi głązy oraz cieniem, jaki rzucają na niego okoliczne szczyty.

49°13'45"N 20°01'07"E | na mapie:F

Zakopane

Schronisko PTTK w Hali Gąsienicowej – „Murowaniec”

Schronisko położone na wysokości 1500 m n.p.m. Powstało w latach 1921-1925 z inicjatywy Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego. W budowie schroniska pomagali 3 Pułk Strzelców Podhalańskich, 5 Pułk Saperów z Krakowa oraz 1 Pułk Saperów Kolejowych, także z Krakowa. W latach 1950-1951 budynek rozbudowano i powiększono do obecnych rozmiarów. W 1963 roku obiekt remontowano z powodu pożaru, który zniszczył część pomieszczeń.

Przy wejściu do schroniska od 1929 roku wisi tablica upamiętniająca Adama Asnyka. Hala Gąsienicowa jest miejscem obleganym przez turystów. Zmęczeni podróżnicy nierzadko zatrzymują się w "Murowańcu" na odpoczynek. Hala jest miejscem, do którego zbiega się wiele tras turystycznych. Podróżujący często nocują w schronisku, aby wcześniej być na szlaku. Schronisko dysponuje aż 166 miejscami noclegowymi.

49°14'37"N 20°00'27"E | na mapie:G

Zakopane Dolina Jaworzynki

Dolina ta stanowi odgałęzienie Doliny Bystrej. Położona na wysokości 1014 m n.p.m., otoczona jest przez Boczań, Skupniów Upląż, Wielką Kopę Królową, Małą Kopę Królową i Kopę Magury. Powstała na skałach wapiennych. W dolnej części doliny, zwanej Polaną Jaworzyńską, znajdują się szałas. Dawniej polana służyła do wypasów, lecz

nadmierne użytkowanie doprowadziło do erozji, stoki wyeksploatowane zmieniły się w piarżyste usypiska. Przed II wojną światową dolinę zaczęto „odbudowywać”, zalesianie kontynuowano także po zakończeniu wojny. Rosną tam teraz modrzewie i olchy, one najlepiej znoszą surowe warunki panujące w dolinie. Dolina Jaworzynki prowadzi drogą wąską i długą. Panuje w niej cisza, raczej nie wędrują przez nią tłumy turystów. Jest jednak miejscem szalenie urokliwym, do którego warto wracać.

49°15'37"N 19°59'24"E | na mapie:H

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): marywil, sylwiancynka, Betix, sylwiancynka, sylwiancynka, sylwiancynka, sylwiancynka, ma_ja_

Trasa dodana przez: sylwiancynka

Przewodnik wygenerowany w serwisie www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny, mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu. Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
niedziela 25 sierpnia 2024 00:25:56